

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

พ.ศ. ๒๕๔๖

กฎบัญญัติ กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ ขึ้นเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้เฉพาะเขตอันมีปริมาณทดลองต่อไปนี้ เป็นพื้นที่เพื่อการ อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรใต้ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นถนนระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร)

ด้านเหนือ

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นเดียบขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรใต้ ไปทางทิศตะวันออก ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ขอนทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ฝากตะวันตก ตรงจุดบรรจบกับขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรใต้

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นตั้งจากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ไปทางทิศตะวันออก ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ถึงจุดที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองบางตีนเป็ด ฝั่งตะวันตก

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๓ เป็นเส้นเดียบริมคลองบางตีนเป็ด ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองบางตีนเป็ด ฝั่งตะวันตก ตรงจุดบรรจบกับขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรเหนือ

ด้านใต้

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นเดียบขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรเหนือ ไปทางทิศตะวันตก เฉียงใต้ ข้ามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ถึงจุดที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ขอนทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ฝากตะวันตก

จากจุดที่ ๕ เป็นเส้นเดียบขอนทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ฝากตะวันตก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ขอนทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ฝากตะวันตก ตรงจุดบรรจบกับขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรเหนือ

จากจุดที่ ๖ เป็นเส้นเดียบขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรเหนือ ไปทางทิศตะวันตก เฉียงใต้ ถึงจุดที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ขอนทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากรเหนือ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นถนนระยะ ๒๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร)

ด้านตะวันตก

จากจุดที่ ๗ เป็นเส้นถนนระยะ ๒๐๐ เมตรกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๔ (ถนนศุขประยูร) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับจุดที่ ๑ ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พราชาดุษฎีกานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานบริการที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

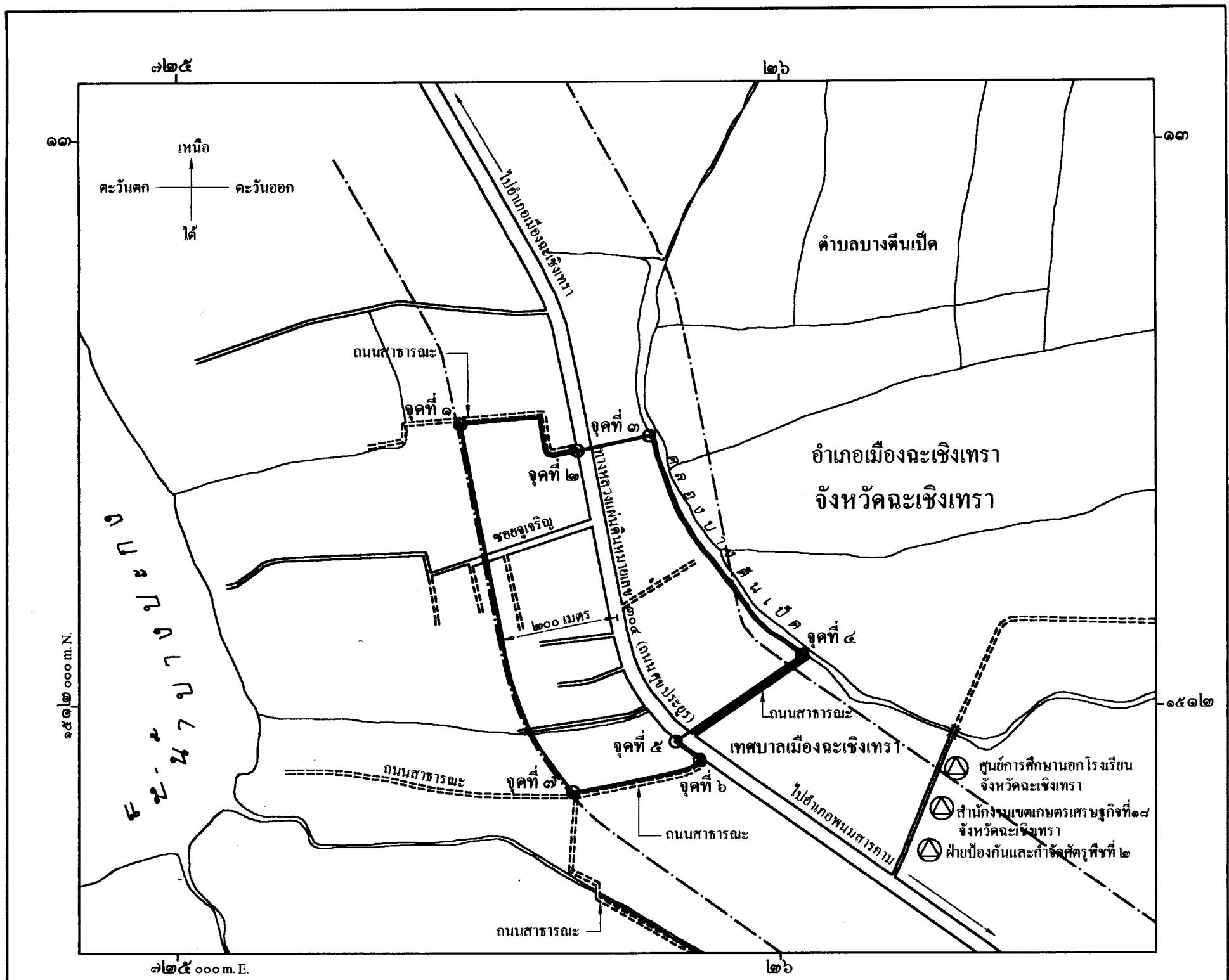
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

ପ.ମ. ୩୫୫୬

มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐

○ 0.5 กิโลเมตร

เครื่องหมาย

	แนวเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
	เขตเทศบาล
	ทางหลวง ถนน ซอย
	ถนนลูกรัง พื้นถนนอ่อน
	สะพาน
	แม่น้ำ คลอง หัวย
	สถานที่ราชการ

เจ้าหน้าที่บริหารงานผังเมือง ๘ รักษาราชการแทน

โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา

(นายชัยฤกษ์ คิมจอำนวย)

ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

หน้า ๙

เดือน ๑๒๐ ตอนที่ ๘๗ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๗ กันยายน ๒๕๔๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา สมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดดังกล่าว จึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้